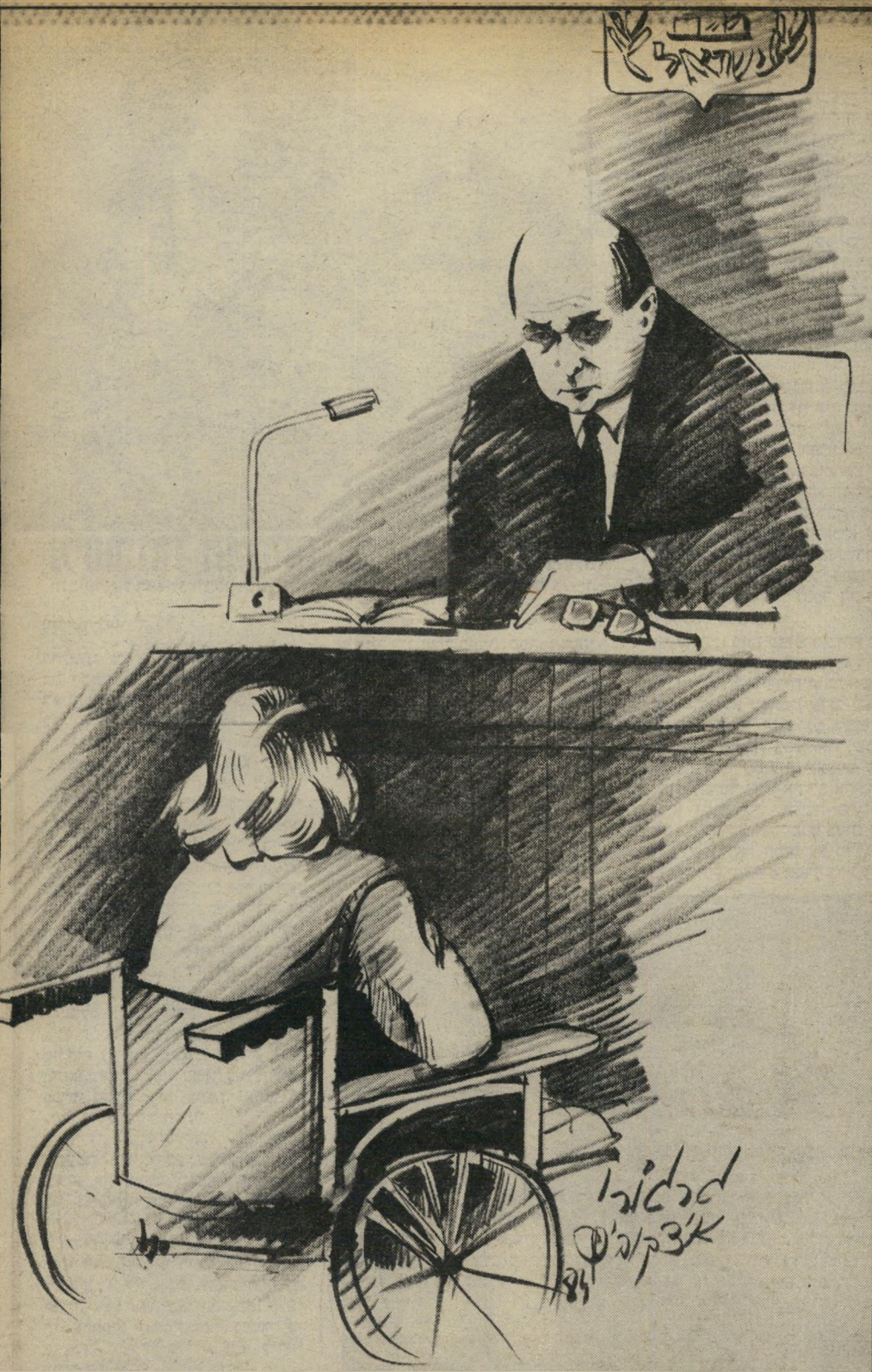

הורבית עליהם הצטברה והלכה. הוא ניסה להחזיר את חובותיו ולפרנס את משפחתו הגדלה ברוחב-יד, אך הדבר לא עלה בידו. סבלנו ממצוקה כספית, רכצו עליי חובות שהייתי צריך לסלקם בתשלום מים חורשיים, אבל איש מהמבקרים בדירתנו הצנועה לא יכול היה להבחין בחוסר. הכיבוד היה כיד המלך. ואם

כניכול עליידי שילטונות הכלא, שבו נאמר כי אם יינשא, ישתחרר מייד. המכתב שיכנע את המישפחה, לוי יצא לחופשה בת 93 שעות ונשא את אילנה לאשה. אחרי החופשה חזר לכלא והמשיך לרצות שם את מלוא מאסרו, עד יוני 1974. הזוג הצעיר התגורר במשך כמה חודשים אצל הוריה של אילנה, עד

לוי ואשתו המנוחה לוי היה נשוי לאילנה כעשר שנים. לפני שאילנה התגייסה לצה"ל. מיד לאחר שנפגשו, נשלח לוי למאסר.

החסרנו מעצמנו, הרי עיקר דאגתנו היתה תמיד לא להחסיר חסיוחלילה מהילדות, ושלא ייצא חס וחלילה דיבור מאנשים שאנו לא מסוגלים לגדל ולחנך ילדים.

שהאשה נכנסה להריון, המישפחה גייסה כסף, הזוג הצעיר קיבל משכנ"ת, והם קנו את הדירה שבה מתגורר לוי עד היום.

אחרי שנולדה הבת הבכורה, מיטל, בשנת 1975, עברו בנייהוזג לרירתם החדשה. היינו מאושרים בחלקנו, עורתי לאילנה בכל עבודותיהבית ופינקתי אותה רבות, כתב לוי.

לוי הוא בעל-מיקצוע מעולה, חש"מלאיתעשייה המסוגל להרוויח היטב, אבל הוא היה שקוע בחובות רבים,

האזעקה נטרלה

לוי קשור בצורה בלתי-רגילה לשתי בנותיו, והדבר מתבטא כמ"עט בכל אספקט של החיים.

סוזאן מול השוכט

השופט יעקב מלך, אב בית-הדין, שלח מבט בוחן אל סוזאן כאשר החלה להעיד. היא דיברה בקול מונוטוני ולא שלחה אפילו מבט אחד לעבר הנאשם, שישב מולה. סוזאן הנאה נראתה חיוורת ועצובה. היא לבשה אימונית בצבע ורוד-אפור.

ועשתה הפלה. מאז החמיר מצבה, כותב לוי. במכתבו להעולם הזה מספר לוי כי אשתו סבלה מחולשה כללית ולחץ-דם נמוך, החל ב-1979. במכתבו למערכת אין הוא מודה בכך שהוריק נפט לאשתו, למרות שבכמה וכמה הודאות שמסר למישטרה סיפר עליכך בפרוטרוט. אולם מאחר שהוא לא ביקש לפסול את הודאותיו במישטרה, והסנגורית נירה לידסקי לא ביקשה לערוך מישפט ווטא, הרי שיש לקבל את ההודאות שמסר למישטרה.

דבק או אפטר-שייב?

כאשר גילתה אילנה כי בעלה שיקר לה כל השנים והסתבך שוב בפלילים, החליטה לעזוב אותו ולקחת את הילדות. זו היתה מכה קשה מדי עבור לוי. הוא ניסה לשנות את דעתה ולא הצליח, ואז ניסה פעמיים להת-אבר. נראה כי לא התכוון להצליח בהתאבדות, מכיוון שבשתי הפעמים הצילו אותו בקלות.

באותה תקופה סבלה אילנה מפ"רונקל על עכוזה, ויום אחד ניתח אותה ופתח אותה הפצע בבית-החולים. באותו לילה דיברו בנייהוזג שעות ארוכות, ואילנה הודיעה לבעלה כי

מאחד ומחזיר לאחר. הוא פיזר צ'קים ללא כיסוי וקנה סחורה ומכר אותה בהפסד, רק כדי לקבל כסף מזומן. אולם הוא הקפיד לשלם קודם כל את החובות שעליהם הוצאו צווי-עיקול בהוצאה-לפועל, כדי שאלה לא יגיעו לביתו, ואשתו לא תרע עליהם. מאילנה השתדל לוי להעלים כל מידע על הצרות הכלכליות שפקדו אותו. הוא המשיך לקנות לבית מכל טוב, ולומר כי הכל בסדר. הוא חשש שאם אילנה תדע על הסתבכויותיו החדשות, היא תחליט לעזוב אותו, וזאת רצה למנוע בכל דרך.

בתחילת 1980, אדם שהייתי חייב לו 40 אלף לירות, רצה את כספו ואיים שיפוצץ את כל העניין ויספר לאשתי ז"ל שאני חייב לו כסף. כדי למנוע את גילוי הדבר לאשתו, הסכים לוי למסור לאותו נושה מידע על חפציי-ערך, שהיו ברירה של אחד מלקוחותיו. לוי ניטרל את מערכת-האזעקה בדירתו של ארנון מילצ'ן, שאותה תיחזק, ומסר לפורצים מידע מדויק על תמונות יקרות הנמ"צאות בה.

לא עבר זמן רב והפורצים נתפסו. הם הצביעו גם על לוי, כעל שותפם לעבירה. לוי נעצר לעשרה ימים. מי שקיבל מכה מכל הפרשה היתה אשתו ז"ל, שהאמינה כי אצלי הכל בסדר... היא היתה אז בחורש השני להריונה

גם כיום, כאשר הוא נמצא במעצר כבר יותר מתישעה חודשים, הוא מנסה לשמור על קשר עם הבנות. אך הוריי אשתו הצליחו לקבל צו מבית-הדין מישפט כי הבנות תתגוררנה אצלו, ומאז אין הבנות ששות לשוחח עם אביהן, כאשר הוא מטלפן אליהן מהכלא.

לוי מוראג מאוד מכך שעשו לבנותיו שטיפת-זמנה, וראגו להראות להן את כל הכתובות שהופיעו נגדן בעיתונות. גם את מיכתבו להעולם הזה הוא כותב בעיקר כדי לטוהר את שמו בעיני בנותיו.

כאשר היה ימים ולילות בבתי-חולים, כדי לטפל בנשים שאהב, לא הוניה את בנותיו. הוא דאג להן למטפלות, והקפיד שלא להביא לביתו ירירות, כדי שהילדות לא תתרגלנה אליהן ולא תסכולנה כאשר החברות תלכנה. חששתי כי הן תעבורנה חלילה טראומה בפרידה, כי הן לא מבינות שכשלא מצליחים לקשור קשר — נפרדים, כותב לוי במכתבו להעולם הזה. מישפט זה מסגיר את בעייתו העיקרית של לוי עצמו — הוא מעולם לא יכול היה להניח לקשר להינתק.

ב-1978 היה מצב ענף-החשמל בכי רע. לוי הסתבך בחובות נוספים, ולא ידע כיצד לצאת מהם. הוא היה לוזה

סוזאן מתביישת סוזאן נכנסת לאולם בית-המישפט על כסא גלגלים, כאשר מניה מוסתרות במעיל אפור. היא הסירה את המעיל רק באולם של בית-המישפט.